

θηρίων τὸν λέοντα. Ἐννεεῖς λοιπὸν ὁποῖου κηδεστῆς θέλεις ὀνομασθῆ. Ὁ δὲ πατὴρ κατ' ἀρχὰς μὲν δὲν ἠρνήθη ὑπὸ φόβου τὸν γάμον, ἐπκέβη δὲ ὅπως ἀφαιρέσῃ τὰς σπαρακτικὰς τοῦ γαμβροῦ ὀπλάς. Ναι, καλέ μου γαμβρὲ, ἀποκοίνομαι ὁ πατὴρ καὶ τὸ κάλλος σου ἐξαίρετον, καὶ ἡ βρώμη σου θαυμασίοις, καὶ ὄλος εἶσαι ἄξιος βασιλείσσης μνηστῆς. Ἀλλὰ βλέπεις καὶ σὺ πόσον ἡ κόρη εἶναι ἀπαλή, καὶ γυνὴ, ἐνὶ λόγῳ, καὶ πόσον φοβεῖται τὴν παρουσίαν σου. Οἱ ὀδόντες σου εἶναι φρίκη οἱ ὄνυχές σου, τρώμυς, καὶ μάλιστα ἀσχημίζουσι καὶ ἀγριαίνουσι τὴν ἐξαίρετόν σου λοιπὴν καλλονήν. Ἄν ὁμοῦ χάριν αὐτῆς τῆς κόρης ἐκλύψῃς μὲν τοὺς ὄνυχας, ἐκβαλῆς δὲ καὶ τοὺς ὀδόντας σου, τότε τί ἐμποδίζει τῆς παρθένου τὴν καρδίαν; Τότε θέλεις κατασταθῆ ὠραιότατος καὶ ἀσπᾶσιος. Ὁ Λέων λοιπὸν μὴ ἐννοῶν τὸν δόλον καὶ τὴν ἐπιβουλήν, [διότι ὁ ἔρως εἶναι τυφλὸς καὶ καὶ ἀπροβούλευτος], προθύμως ἀπογυμνοῦται τῶν ὀπλων, δι' ὧν καὶ μόνων ἴσχυε. Τότε καὶ ὁ πατὴρ γυμνὸν ὀπλων συλλαμβάνει θαρραλαίως τὴν νυμφίον, καταγελῶν αὐτοῦ τὴν ἀβουλίαν καὶ ἀσθένειαν, δι' ἣν ὁ πρὶν ἀτίθασος καὶ ἐλεύθερος ὑπογεῖρις ἐγένετο.

Οὕτω δι' ἔρωτα ἀπροβούλευτον καὶ τυφλὸν ἀπώλεσε καὶ λέων τὴν ἑαυτοῦ ἐλευθερίαν· κόρη δὲ διέφυγε τὴν δουλείαν καὶ κακοδαιμονίαν, ἀναθεῖσα φρονίμως τὴν ἔγκρισιν καὶ ψῆφον εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῆς.

Κράτης ὁ Θηβαῖος, φιλόσοφος, παρακατέθεσε μέρος μέγα τῆς χρηματικῆς του περιουσίας εἰς τραπεζίτην τινὰ ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ταύτῃ. Ἄν τὰ τέκνα του μείωσιν ἀπαίδευτα καὶ ἀμαθῆ, ὡς ἀποδώσῃ εἰς ταῦτα τὴν παρακαταθήκην, ἂν δὲ ἐπαιδευθῶσι, τότε νὰ τὰ διανεύμῃ εἰς τὸν λαόν. Διότι ἐγνώριζεν, ὅτι οἱ πεπαιδευμένοι δύνανται νὰ κερδαίνωσιν ἀσφαλλέστερον καὶ περισσότερα τῶν ἀμαθῶν καὶ ἀπαιδευτῶν.

Μ Ὡ Μ Ο Σ.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Ἡ ἀληθὴς ἱστορία.

(Συνέχεια ἀρ. 6.)

Ἡμεῖς, εἴμεθα ἀδελφοί, εἶπε τότε ὁ Ἀρχιλόχος. Σάων ὁ πατὴρ ἡμῶν ἦτο κάτοικος τοῦ Πλανήτου Ἑρμοῦ. Αὐτὸς εἶχε νυμφευθῆ Ἀγλαοφωτιδα τὴν μητέρα ἡμῶν, θυγατέρα τοῦ Ἑρσιξένου, κατοίκου τῆς Ἀφροδίτης, τὴν ὅποιαν ἠράσθη ἰδὼν καθ' ὕπνους φλεγόμενος δι' ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἵεφευρε τρόπον, δι' οὗ ἀρθεῖς ἐναέριος, ἐφθασεν εἰς τὸν πλανήτην τῆς Ἀφροδίτης. Ἐρως λοιπὸν ἐφεύρημα εἶναι καὶ ἡ ἀεροβατικὴ μηχανή; ἠρώτησεν ὁ γέρον. Ναι, ἀπεκρίθη ὁ Ἀρχιλόχος. Δὲν ἐξέρχεις, ὅτι τὰ μεγαλήτερα κατορθώματα ἐγένοντο δι' ἔρωτα; Βεβαίως ἤκουσας, ὅτι ἔρως οὐδ' ἐν ἰσχύει πλέ-

ον· καὶ ὅτι ὁ ἔρως πάντων κλητίδας ἔχει. Αἰθέρος οὐρανόου, πόντου τε, χθονός τε. Τοιούτον λοιπὸν καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἔχων διδάσκαλον, κατεσκευάσατο τὴν ἀεροβατικὴν ταύτην μηχανήν, καὶ διασχίσας δι' αὐτῆς τὸν μεταξὺ τῶν δύο πλανητῶν αἰθέρα, κατέβη καὶ αὐτὸς, ὡς περ ἀνέβη εἰς τὸν Οὐρανὸν ὁ Ἰαπετός, βοηθείᾳ τῆς Ἀθηνᾶς, εἰς τὸν πλανήτην τῆς μητρὸς ἡμῶν, καὶ νυμφευθεὶς αὐτήν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πατρίδα του. Ἡ ἀεροβατικὴ αὕτη μηχανὴ ἐπροξένησε θάμβος εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἀφροδίτης, ἄλλως ὁ πατὴρ ἡμῶν ἤθελε φύγει ἄπρακτος· διότι ὡς ἔλεγεν αὐτὸς, οἱ κάτοικοι τῆς Ἀφροδίτης ἐθεώρουν περιφρόνησιν τὴν ἐκδοσὶν συμπολιτίδος κόρης εἰς κάτοικον τοῦ Ἑρμοῦ.

Πολλοὺς χρόνους μετὰ τοὺς γάμους διῆγον εὐτύχως εἰς τὸν πλανήτην τοῦ Ἑρμοῦ, ἐμπορευόμενοι μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Ἑρας, ἀλλὰ τέλος καταστρεπτικὸς τις κομήτης, συγκρούσας μετὰ τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ ἀποτεμὼν μέρος αὐτοῦ, ἐρρίψεν αὐτὸ εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποῖαν ἀφεύκτως ἤθελε καταταράξει καὶ διασείσει, ἂν τὸ τμήμα ἦτο μεγαλύτερον. Κατ' εὐτυχίαν τῆς τότε ἡ Σελήνη δὲν εὐρέθη μετὰ τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Γῆς, ἀλλῶς ἂν ἤθελε πέσει τὸ τμήμα ἐπ' αὐτῆς, ἥθελεν εξαφανίσει αὐτήν καὶ ἤθελε μείνει ἡ Γῆ ἄνευ δορυφόρου. Εἰς εὐτὸ τὸ τμήμα τοῦ Ἑρμοῦ εὐρέθησαν τότε οἱ γονεῖς ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ σωθέντες, ἐγέννηταν μετὰ ταῦτα ἡμᾶς μόνους. Μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων ἡμῶν ἐζητήσαμεν τὸ μέρος τῶν πατρικῶν ἡμῶν κτημάτων, τῶν ἐν τῷ πλανήτη τοῦ Ἑρμοῦ ἀποληθθέντων, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι τοῦ Ἑρμοῦ ἠρνήθησαν ταῦτα, ἀνεφέρθημεν εἰς τὸν Οὐρανόν, αὐτὸς δὲ μόλις μᾶς ἀπεκρίθη, ὅτι τότε δυνάμεθα νὰ λάβωμεν τὸ ἀνήκον τῆς πατρικῆς ἡμῶν οὐσίας, ἐγκαταλειφθείσης ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ, ὅταν διαλθόντες τὴν Γῆν, ἐξετάσωμεν τὰ ἔθνη τῶν κατοίκων αὐτῆς, καὶ μεμψόμενοι τὰ μεμπτὰ, ἐπαινοῦντες δὲ τὰ ἐπαινετὰ ἐκθέσωμεν αὐτὰ εἰς αὐτοὺς πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν. — Δὲν ἐξέρω, εἶπεν ὁ γέρον, ἂν διηγῆσαι μύθους ἢ ἀληθείας. Ἦκουσά ποτε νὰ ὀμιλῶσι περὶ κατοίκων τῶν πλανητῶν, ἀλλ' αὐτοὶ, ἔλεγεν ὁ διηγούμενος, εἶναι ἄλλης τινὸς φύσεως ἄνθρωποι. Οἱ κάτοικοι τῶν πλανητῶν, καθὼς ἐκεῖνος ἔλεγεν, ἔχουσι χεῖρας ἑκατὸν, καὶ τόσον μακρὰς, ὥστε καὶ τὴν Σελήνην δύνανται νὰ φθάσωσιν. Οἱ πόδες αὐτῶν ὁμοίως εἶναι τόσον ἰψηλοὶ, ὥστε μόλις ὁ ἐν ἡμῖν ὑψηλότερος ἀνὴρ δύναται νὰ φθάσῃ τὸ γόνυ αὐτῶν. Εἰς τοὺς πλανήτας ἀκόμη, ἔλεγεν, ὅταν ὀμιλῶσι τὸν χειμῶνα, οἱ λόγοι πηγνύμενοι διὰ τὸ ψῦχος δὲν ἀκούονται τότε ἀμέσως, ἀλλὰ τὴν ἀνοιξίαν, ὅτε γίνονται καὶ αἱ ἀποκρίσεις.

Ἐχεις δίκαιον, ἀπεκρίθη ὁ Ἀρχιλόχος, ὅχι ὁμοῦ μόνον αὐτὰ, ἀλλ' ἀκόμη περισσότερα διηγείτο ὁ πατὴρ ἡμῶν. Ἡ γῆ τῶν πλανητῶν, ἔλεγεν αὐτὸς αὐτομάτως φέρει τὰ δέοντα. Ἐκ πάσης χαράδρας ρέει ἄφθονος οἶνος, οἱ δὲ ἄρτοι μάχονται περὶ τὰ στόματα τῶν ἀντ